Въ славянско-то броеніе има повече особны знакове за изображеніе числа отъ колко-то въ римско-то, именно: всяка отъ единицы-тѣ отъ три-тѣ пьрвы рядове, т. е. единицы, десятицы и стотины изображявать ся съ особнѫ буквѫ отъ славянскѫ-тѫ азбукѫ, при кое-то буква-та ся забѣлѣжя подъ особенъ знакъ ҃, кой-то ся наричя *титла*; ето знакове-ты на числа-та:

а҃	показва	1;	і҃	показва	10;	р҃	показва	100.
в҃	«	2;	к҃	«	20;	с҃	«	200.
г҃	«	3;	л҃	«	30;	т҃	«	300.
д҃	«	4;	м҃	«	40;	у҃	«	400.
є҃	«	5;	н҃	«	50;	ф҃	«	500.
ѕ҃	«	6;	ѯ҃	«	60;	х҃	«	600.
з҃	«	7;	о҃	«	70;	ѱ҃	«	700.
и҃	«	8;	п҃	«	80;	ѿ҃	«	800.
ѳ҃	«	9;	ч҃	«	90;	ц҃	«	900.

Числа, по-малкы отъ хылядо, нъ кои-то състоять отъ единицы на нѣколко рядове, изображявать ся пакъ съ тыя буквы, поставены отлѣво на дѣсно въ тоя порядъкъ, въ какъвъ-то си ся произносять. Така 11 пише ся а҃і, 12 — в҃і; 21 пише ся к҃а, 48 — м҃и; 165 пише ся р҃ѯє.

За изображеніе числа, кои-то състоять отъ нѣколко хыляды, служять пакъ тыя сѫщы буквы съ притуряніе прѣдъ тѣхъ знакъ ҂. Така 1000 ся пише ҂а҃; 30,000 — ҂л҃; число 25,278 пише ся така: ҂кѣсои.

Отъ казано-то ся види, какво славянска-та система за писменно броеніе е основана само на събираніе, а римска-та има въ основѫ-тѫ си двѣ дѣйствія: събираніе и изважданіе.

Недостатъкъ-тъ и на двѣ-тѣ тыя системы за броеніе, римска и славенска, а особно на пьрвѫ-тѫ състои въ това, гдѣ-то доходи да ся изображявать числа съ твьрдѣ голѣмо число знакове, и още въ това, че дѣйствія-та съ числа ставать сложны и мѫчны, защо-то нито въ еднѫ-тѫ нито въ другѫ-тѫ има знакъ, кой-то да отговаря на нулѫ-тѫ.

ОКРЪЖНА БИБЛИОТЕКА - ТЪРНОВО